

...ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΙΑ ΔΑΣΗ!...

◀ Σε «σεληνιακό τοπίο» θα μεταβληθεί – με μαθηματική ακρίβεια – η χώρα μας σε λίγα μόνο χρόνια αφού «φροντίζουμε» κάθε καλοκαίρι να λιγοστεύουν τα δάση μας. Τις τελευταίες μέρες οι φωτιές έκαψαν τεράστιες εκτάσεις στη Λακωνία (25.000 στρέμματα), στην Πάρνηθα (6.000 στρ.), στη

ΝΙΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο υπουργός Εσωτερικών **Νίκος Κωνσταντόπουλος** έκανε στον «Τ» την ακόλουθη δήλωση:

«Η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί επένδυση που πρέπει να γίνεται εξακολουθητικά, με κριτήρια πρώτης προτεραιότητας. Και αυτό, δυστυχώς, δεν έγινε μέχρι σήμερα, με αποτέλεσμα να υπάρχουν ελλείψεις στα μέσα και στο προσωπικό και να μην έχουν ικανοποιηθεί αιτήματα των υπηρεσιών και των δήμων σχετικά με την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών, παρά το γεγονός ότι ο συντελεστής τέτοιων καταστάσεων διαρκώς μεγαλώνει.

»Δεν υπάρχουν επαρκή αεροπλάνα, δεν υπάρχει εκσυγχρονισμός των μέσων επικοινωνίας των συναρμοδίων υπηρεσιών, δεν αξιοποιείται αποτελεσματικά η Τοπική Αυτοδιοίκηση και η εθελοντική προσφορά εξειδικευμένων οργανώσεων πολιτών.

»Εμείς θέλουμε να ευαισθητοποιηθεί η ελληνική κοινωνία και κάθε ενεργός πολίτης να υπερασπισθεί τους όρους ζωής του. Παράλληλα, θέλουμε η πολιτεία να επενδύει με κριτήρια πρώτης προτεραιότητας περισσότερα κονδύλια, με τη θέση ότι έτσι επενδύει χάρη του εθνικού συμφέροντος».

Χίο (1.500 στρ.) και έχει ο Θεός ακόμα, μια και το καλοκαίρι προοστά μας είναι και η «περίοδος της φωτιάς» φθάνει μέχρι και το τέλος Οκτωβρίου... Και αν οι φωτιές συνεχιστούν με τον ίδιο ρυθμό, μετά από λίγα χρόνια (ναι, λίγα χρόνια) δεν θα υπάρχει τίποτα για κάψιμο!..

«Σε λίγα χρόνια θα υπάρχει καχεκτικό πράσινο μόνο στις γλάστρες», λένε οι οικολόγοι και δεν έχουν άδικο. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις ξένων ειδικών, η πλήρης αποκατάσταση ενός δάσους που κάηκε απαιτεί τουλάχιστον

50 χρόνια. Στην Ελλάδα με τους σημερινούς ρυθμούς αποκαθίστανται σε περισσότερο από 100 χρόνια! Και υπάρχουν δάση που κάηκαν πριν από το 1970 και δεν έχουν ακόμα αναδασωθεί. Τεράστιες εκτάσεις αποτεφρωμένων δασών, ακόμα και εκτάσεις που χαρακτηρίστηκαν αναδασωτέες, χωρίς ωστόσο ποτέ να αναδασωθούν, έχουν καταπατηθεί από οικοπεδοφάγους ή έχουν γίνει βοσκοτόπια...

Από το 1962 μέχρι και το 1987 κάηκαν 6.712.297 στρέμματα δάσους σε σύνολο 25 εκατομμυρίων στρεμμάτων, δηλαδή το 1/3 περίπου των δασών μας έχει παραδοθεί στις φλόγες. Το 55% από τα καμένα δάση (3.713.023 στρ.) κάηκε την τελευταία οκταετία με μέσο όρο 465.000 στρ. δασών και

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ

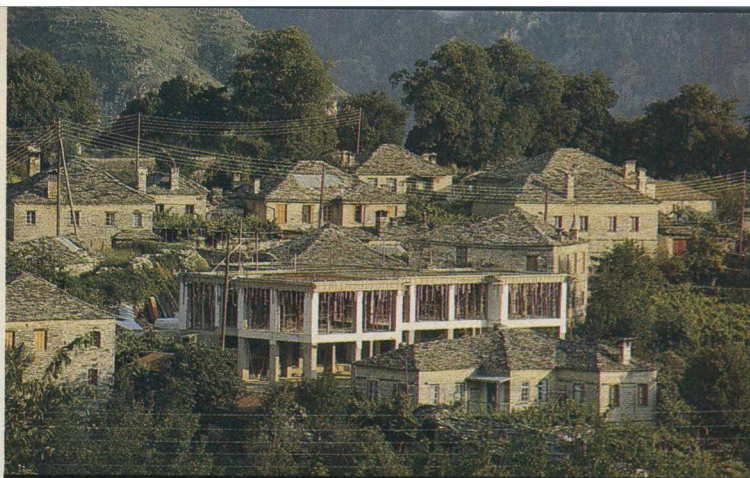
Ο υπουργός Γεωργίας **Σταύρος Δήμας** έκανε στον «Τ» την ακόλουθη δήλωση:

«Αυτά που πρέπει να γίνουν είναι: 1. Μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση των Ελλήνων ώστε να συμμετέχουν ενεργά στην πρόληψη και την κατάσβεση των πυρκαγιών. 2. Καλύτερη συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση των διαφόρων αρμοδίων υπηρεσιών. 3. Περισσότερα και αποτελεσματικότερα μέσα κατάσβεσης. Κυρίως κατάλληλα αεροπλάνα».

δασικών εκτάσεων κάθε χρόνο. Και αν δεν ληφθούν μέτρα έχουμε περιθώρια για να... κάψουμε αρκετά στρέμματα κι αυτόν το χρόνο ώστε να πλησιάσουμε τον... μέσο όρο!..

...Και εδώ αρχίζουν τα προβλήματα πάνω στα οποία πρέπει να στηριχθεί μια άλλη λογική αντιμετώπισης των πυρκαγιών. Όταν οι αέριδες είναι δυνατοί και η θάλασσα είναι φουρτουνιασμένη, έχουμε τα εξής **μόνιμα φαινόμενα**:

• Τα **αεροπλάνα** παραμένουν καθηλωμένα είτε γιατί δεν μπορούν να ανεφοδιαστούν με νερό λόγω θαλασσοταραχών, είτε γιατί δεν μπορούν να κάνουν πτήσεις προς την εστία της φωτιάς (συνήθως πλαγιές με ισχυρά ρεύματα αέρος). Στην καλύτερη περίπτωση, επειδή οι συνθήκες με δυνατό αέρα ευνοούν τις φωτιές, πετούν ελάχιστα, μια και την ίδια στιγμή υπάρχει και άλλη φωτιά...

ΠΑΠΙΓΚΟ: ΜΙΑ ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ «Τ»

Στις 25 Ιουλίου επείγον σήμα από το ΥΠΕΧΩΔΕ εστάλη στις αρμόδιες υπηρεσίες Ιωαννίνων. Το σήμα ζητούσε την άμεση αναστολή των οικοδομικών εργασιών του ανεγειρόμενου ξενοδοχείου Παπακώστα στο Πάπιγκο - πράγμα που έγινε την επομένη.

Γιατί το αναφέρουμε και μάλιστα με έμφαση; Μα γιατί η άμεση αντίδραση – και είναι προς τιμήν του – του Γενικού Γραμματέα του ΥΠΕΧΩΔΕ κ. Φ. Μανούση ήρθε αμέσως μετά από σχετική πλήρως τεκμηριωμένη έρευνα, που δημοσίευσε ο «Ταχυδρόμος» (τεύχος 20 Ιουλίου).

Στο περιοδικό αυτό κάθε άλλο παρά συνηθίζουμε «να βλογάμε τα γένια μας». Σ' αυτή όμως την περίπτωση κάνουμε μια εξαίρεση, ακριβώς γιατί στα ζητήματα προστασίας του περιβάλλοντος είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι. Και – πώς να το κάνουμε – η περίπτωση του Πάπιγκου είναι σαφώς μια, μικρή έστω, νίκη μας.

Βέβαια το πρόβλημα με το Πάπιγκο δε σημαίνει ότι κλείνει οριστικά. Αναστολή εργασιών στο συγκεκριμένο κτίσμα είχε άλλωστε επιβληθεί και στο παρελθόν – και αργότερα συνεχίστηκαν οι εργασίες...

Εμείς πάντως το ζήτημα θα το παρακολουθούμε από κοντά. Όπως και όλα τα θέματα που έχουν σχέση με την ποιότητα της καθημερινής ζωής μας...

(Στη φωτογραφία – του Ν. Κοκκαλιά – το γιαπί που απειλεί το τοπίο του Πάπιγκου).

• Οι **πυροσβεστικές αντλίες** το πιθανότερο είναι να μην μπορούν να προσεγγίσουν τη φωτιά «λόγω του δύσβατου του εδάφους»...

• Οι **υτόπιοι** και οι **εθελοντές**, χωρίς κανένα συντονισμό, προσπαθούν να κάνουν ό,τι ο καθένας νομίζει σωστό...

• Ο **Στρατός** είτε σκάβει, μάταια, εκείνη την ώρα «αντιπυρικές ζώνες» ή, το πιθανότερο, περιφέρεται στα καφενεία των κοντινών χωριών...

Και όλοι περιμένουν. Τι; Να «τεθεί υπό έλεγχο» η φωτιά όταν πια έχει κάψει ό,τι ήταν να κάψει και όταν έχουν σταματήσει οι αέριδες ή έχουν αλλάξει κατεύθυνση...

Χρειάζεται να προσθέσουμε τίποτα; Όχι, παρά μόνο ότι πρέπει να επανεξετασθεί όλο το πλέγμα που λέγεται δασοπροστασία. Και είναι προς τιμή του υπουργού Εσωτερικών που, για **πρώτη φορά** στην ιστορία του υπουργείου, έγινε σύσκεψη, για το όλο πρόβλημα, όπου συμμετείχαν και μαζικοί φορείς.

Και στις αναδασώσεις η χώρα μας πρωτοτύπησε... Από τα καμένα δάση προγραμματίζεται να αναδασωθεί ένα μικρό ποσοστό, που δεν ξεπερνάει τα 20% της συνολικής καμένης έκτασης, το υπόλοιπο 80% αφήνεται στην τύχη του. Να αναδασωθεί... μόνο του!

Αυτά στον προγραμματισμό, στην πραγματικότητα όμως **μόνο σ' ένα 5% περίπου των καμένων εκτάσεων γίνονται αναδασώσεις!** Και να σκεφθεί κανείς ότι η χώρα μας παρουσιάζει ένα από τα μικρότερα ποσοστά δασοκάλυψης μεταξύ των βαλκανικών και ευρωπαϊκών χωρών. Μόνο 11%. Αυτό σημαίνει ότι το νερό της βροχής δεν συγκρατείται από τις ρίζες των δέντρων – που δεν υπάρχουν πια... – με αποτέλεσμα να παρασύρονται στη θάλασσα χιλιάδες τόνοι εύφορης γης και να χάνονται από τη διάβρωση κάθε χρόνο 60.000 στρέμματα αξιοποιήσιμης γης!...

Μ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΙΑ ΔΑΣΗ!..

